

[Ole Espersen]

han havde forpligtet sig over for en privat part til ikke at give Folketingets Finansudvalg de oplysninger, som Finansudvalget naturligvis skal have.

Det ligger helt fast, at når et udvalg skal godkende noget som helst og der kommer en indstilling, så skal man naturligvis give de oplysninger, som udvalget føler der er behov for, og som der virkelig i alle tilfælde, hvad enten det er et flertal eller et mindretal, må siges at være et behov for. Så skal ministeren naturligvis lægge disse oplysninger frem.

At man forpligter sig til noget modsat i en kontrakt med en privat part, må siges at være noget helt, helt enestående. Jeg ved ikke, om det har forhøjet prisen. Men det må da være noget helt enestående, at man fratager dette Folketing dets rettigheder for at opfylde en privat kontraktsparts ønsker.

Jeg vil gerne spørge: Er det sket tidligere? Hvilken offentligretlig begrundelse, hvilke almenhensyn kan forhindre Finansudvalget i i fortrolighed at se de oplysninger, man ønsker?

(Kort bemærkning).

**Henning Rasmussen (S):**

Jeg vil gerne føje til, at det fritager naturligvis ikke finansministeren for noget som helst ansvar, at det flertal i Finansudvalget, som principielt var med til at gennemføre lovforslaget, og som derfor var interesseret i at sælge det, accepterer at være holdt uden for de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere aftalens indhold.

Man kan ikke sige, at Finansudvalget godkendte det. Det, finansministeren skal sige, er, at flertallet i Finansudvalget accepterede at sige ja til noget, de ikke havde bare et nogenlunde rimeligt kendskab til indholdet af. Det er jo sandheden.

(Kort bemærkning).

**Svend Auken (S):**

Jeg har ligesom formanden haft lejlighed til at overvære hele denne debat og finder, at den er stærkt belastende for dette hus' funktionsduelighed. Derfor vil jeg meget opfordre til, at Præsidiet af egen drift tager fremgangsmåden i denne sag op til vurdering og undersøgelse og herefter giver en rapport til Udvalget for Forretningsordenen med henblik på at få klarlagt alle aspekter i denne sag ud fra det hensyn, at et

flertal nok har særlige prerogativer, særlige rettigheder i forhold til et mindretal. Men demokrati handler altså også om at sikre mindretallet og at sikre en forsvarlig behandling af en sag.

**Formanden:**

Så er vi tilbage til rækken af privatister.

**Grete Schødt (S):**

Det er nok lidt af en opgave at bringe debatten tilbage, men det vil jeg godt prøve.

Den første tirsdag i oktober, dagen for Folketingets åbning, er traditionen tro en dag, som optager mange mennesker. Mange følger statsministerens åbningstale, der normalt indeholder regeringens målsætning for den kommende samling.

Hvad var så budskabet? 22½ minuts tale om verden uden for Danmarks grænser. Flot nok. Derefter 22½ minut om skattelettelser. Skattelettelser på 50.000 kr. pr. år til millionæren. Skattelettelser på 30.000 kr. pr. år til den del af den danske befolkning, hvis årsindtægt ligger på mellem 700.000 og 800.000 kr. Hjemmehjælperen, der tjener 120.000 kr., lettes for godt og vel 500 kr. pr. år, under 2 kr. pr. dag. Værftsarbejderen kan se frem til en skattelettelse på 2,50 kr. pr. dag. Jo, det var store fremtidsvisioner og et stort og vigtigt budskab. Nu må vi holde fast.

Så er mit spørgsmål til statsministeren – som jeg desværre kan konstatere er gået: Hvad er det, vi skal holde fast i? Er det de 277.000 arbejdsløse? Skal disse mennesker holdes uden for arbejdsmarkedet? Er det slet ikke gået op for denne regering, at vi mangler arbejdspladser i dette land? Det handler altså ikke blot om uddannelse, uddannelse og atter uddannelse. Det handler om job, rigtige job og varige job.

Er det slet ikke gået op for regeringen, at flere tusinde i disse måneder opsiges fra deres job, som de i øvrigt er velkvalificerede til at udføre? Det er opsigelser, der lyder på indskrænkninger, besparelser, også på grund af kommunernes dårlige økonomiske vilkår.

Er det slet ikke gået op for regeringen, at der hver uge afskediges medarbejdere på grund af 120 sygedage pr. år, fordi arbejdsmiljøet især inden for ældresektoren er så dårligt, at hjemmehjælperne og sygehjælperne må bukke under for presset og forlade arbejdsmarkedet med dårlig ryg, arme og ben og ofte ender på førtidspension?